

Ανακοίνωση

Τύπου
προς δημοσίευση

Πανεπιστήμιο Κύπρου
Γραφείο Τύπου και Δημοσίων Σχέσεων

Τηλέφωνο: 22894304
Ηλ. Διεύθυνση: prinfo@ucy.ac.cy
Ιστοσελίδα: www.ucy.ac.cy/pr

5 Μαρτίου 2021

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΙ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ ΜΙΛΗΣΑΝ ΓΙΑ ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗΣ ΠΑΡΕΝΟΧΛΗΣΗΣ ΔΙΝΟΝΤΑΣ ΒΗΜΑ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟ

Με αφορμή τις δεκάδες καταγγελίες που είδαν το φως της δημοσιότητας για σεξουαλική παρενόχληση, ακαδημαϊκοί του Πανεπιστημίου Κύπρου άνοιξαν τηλεφωνικές γραμμές και ανταποκρίθηκαν σε ερωτήματα του κοινού σε μια τολμηρή συζήτηση που πραγματοποιήθηκε στις 2 Μαρτίου 2021 στην Πανεπιστημιούπολη. Η Αναπληρώτρια Καθηγήτρια του Τμήματος Νομικής, Δρ Ελένη-Τατιανή Συνοδινού, ο Αναπληρωτής Καθηγητής Αναπτυξιακής Ψυχολογίας και Διευθυντής του Εργαστηρίου Αναπτυξιακής Ψυχοπαθολογίας, Δρ Κώστας Φάντης και ο Ομότιμος Καθηγητής στο Τμήμα Νομικής του Πανεπιστημίου Κύπρου, με ειδικότητα στην εγκληματολογία και στην δικανική ψυχολογία, Δρα Ανδρέας Καπαρδής, ανέλυσαν το πολύκροτο θέμα που μονοπωλεί την τελευταία περίοδο την επικαιρότητα.

Η κα Συνοδινού εστίασε στο γενικό πλαίσιο της νομικής αντιμετώπισης της σεξουαλικής παρενόχλησης και του σεξισμού, δίνοντας έμφαση στις συμπεριφορές που συνιστούν παρενόχληση και σεξισμό, όπως και στο θέμα προστασίας των θυμάτων. Ο κ. Φάντης ανέλυσε τις μορφές της σεξουαλικής κακοποίησης και τις διαστάσεις του φαινομένου σε παιδιά και έφηβους στην Κύπρο, προβαίνοντας μάλιστα σε ανάλυση των χαρακτηριστικών των θυμάτων και των θυτών, εστιάζοντας στα δεδομένα από έρευνες του Πανεπιστημίου Κύπρου. Από την πλευρά του, ο κ. Καπαρδής αναφέρθηκε κυρίως στις εγκληματολογικές, αλλά και τις δικανικές ψυχολογικές πτυχές του φαινομένου.

Κατά τη διάρκεια του διαλόγου λέχθηκε ότι στην Κύπρο, δυστυχώς το θύμα είναι ο φτωχός συγγενής, καθώς ο εκσυγχρονισμός του δικαίου κινείται πολύ αργά. Το νομικό πλαίσιο χρειάζεται ενίσχυση για να προστατεύει πρώτιστα τα θύματα, αλλά ταυτόχρονα να αντανakλά την κυπριακή κοινωνία του 2021, όπου οι σχέσεις των δυο φύλων διαφέρουν αρκετά από αυτό που γνωρίζαμε παλαιότερα. Ωστόσο στη σημερινή εποχή, περισσότερα άτομα έχουν το θάρρος και το κουράγιο να αναφέρουν δημόσια φαινόμενα παρενόχλησης. Για την αναγκαία πρόληψη και την προστασία του θύματος δεν χρειάζεται μόνο το νομοθετικό πλαίσιο, αλλά και η συστηματική εκστρατεία ευαισθητοποίησης του κοινού.

Σύμφωνα με έρευνα του Πανεπιστημίου Κύπρου που χρηματοδοτήθηκε από το Ίδρυμα Λεβέντη και το Συμβούλιο της Ευρώπης, ποσοστό της τάξης του 86% δεν ζήτησε βοήθεια ή στήριξη. Συμπερασματικά, αυτό που παρατηρείται είναι ότι τα περισσότερα θύματα διστάζουν να αναφέρουν οτιδήποτε, γιατί ενδεχομένως (α) το αποτρέπει το κοινωνικό στίγμα, (β) θα τους περιγελάσουν και (γ) ο θύτης θα εκβιάζει το θύμα. Άλλος λόγος είναι ότι δεν θεωρείται σημαντικό αδίκημα, ώστε να τεθεί σε λειτουργία η διαδικασία διερεύνησης και δίωξης. Σε άλλα μέρη του κόσμου, όπως Ηνωμένο Βασίλειο, ΗΠΑ, Αυστραλία, Καναδάς και Σκανδιναβικές χώρες, οι δομές που υπάρχουν είναι ανεπτυγμένες και στηρίζουν τα θύματα πολυδιάστατα και ποικιλοτρόπως. Τελευταίες έρευνες στην Κύπρο κατέγραψαν ότι οι περισσότεροι γονείς δεν ελέγχουν τον χρόνο που τα παιδιά τους περνούν στο διαδίκτυο, με ποιους μιλούν, ούτε ποιο το θέμα συζήτησης, με πιθανό αποτελέσματα να αυξάνεται και η διαδικτυακή κακοποίηση.

Σωρεία ερωτημάτων του κοινού αφορούσαν το ρόλο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης στη διαιώνιση των στερεότυπων σεξισμού και κατά πόσο σήμερα γίνεται σωστή διαχείριση του κινήματος «#metoo», πόσο καλλιεργείται ο σεβασμός των δικαιωμάτων μεταξύ των δύο φύλων, ποιοι είναι οι θύτες και ποια τα θύματα, σε ποιους χώρους κυρίως εντοπίζεται το πρόβλημα της λεκτικής ή και της σωματικής σεξουαλικής βίας και για ποιο λόγο κάποια από τα θύματα σπάνε τη σιωπή τους μετά από ολόκληρα χρόνια.

Οι τρεις ακαδημαϊκοί δεν παρέλειψαν να αναφερθούν και στις διαφορές των όρων «σεξουαλικής παρενόχλησης, εκμετάλλευσης και κακοποίησης», υπό το πρίσμα του ψυχολογικού και νομικού πλαισίου και στο εάν ισχύει «καθεστώ» ατιμωρησίας ή μήπως τελικά η τιμωρία επιβάλλεται, αν γίνεται κατάχρηση στο δυνατό «όπλο» της εκμυστήρευσης ενός συμβάντος, αν υπάρχουν ασφαλιστικές δικλείδες ή ακόμα αν ελλοχεύει ο κίνδυνος να ανατραπεί η όποια διαδικασία. Καταγράφηκαν επίσης πολλές εισηγήσεις ως προς τα κατάλληλα προληπτικά μέτρα πολιτείας και θεσμών, που θα αποτρέπουν τέτοια φαινόμενα.

Τέλος Ανακοίνωσης
